

[Svend Andersen]

over de aftalte regler. Regeringen har protesteret, men regeringen har jo rent faktisk accepteret, at f.eks. Irland har kunnet give støtteordninger, der ligger ud over de aftalte rammer.

Ministeren nævnte også en lempelse af sidegarantien. Det har på visse punkter hjulpet, men det er vores opfattelse, at matchingordningen skal omfatte en fuldstændig udligning af de sidegarantistillelser, der kræves fra Nationalbankens og fra de forskellige institutters side.

Med hensyn til indeksfinansieringen er vi opmærksomme på, at ministeren har fremsat lovforslaget om fritagelse for realrentebeskatning, og vi forstår ikke regeringens modvilje mod at sikre, at der gives denne 3 pct.s inflationssikring. Allerede ved udstedelse af indeksobligationer og ved statens køb er der jo i kraft af, at disse obligationer har en højere kurs, en fortjeneste til staten i første omgang, og det ville da være meget rimeligt, at denne fortjeneste blev konverteret til en sikkerhed for, at der ikke sker en stigning ud over de 3 pct. i den løbetid, der gælder for lånene.

Hvad angår spørgsmålet om lån i udenlandsk valuta er vi også opmærksomme på, at der i visse tilfælde er givet tilladelser, men det, vi peger på, er nogle faste regler om, at der kan gives lån i udenlandsk valuta, i dollar, i EF-valuta og i de skandinaviske valutaer.

En ting, som ministeren ikke nævnte, var kurssikringen af disse lån, af disse obligationer, således at køber har sikkerhed for, at den kurs, der er aftalt eller kendt på aftaletidspunktet, også er den kurs, der gælder på det tidspunkt, hvor skibet bliver afleveret.

Det næste var produktudviklingsfonden, som ministeren sagde nej til. Det punkt anser vi for at være noget af det vigtigste på dette område, fordi det er en ting, der peger fremad, og som giver dansk skibsværftsindustri mulighed for at gå ind i en produktudvikling af nye skibstyper og i nye produktionsprocesser og på flere områder sikre, at man på længere sigt opretholder dansk skibsindustri.

Jeg skal kort sige om skibspakken, at vi meget vel er opmærksomme på – og vi er også tilfredse med – at regeringen har spurgt i styrelserne. Men det er ikke nok at spørge, der skal jo samtidig være en vilje til at få fremrykket disse statsordrer, og der skal selv-

følgelig også, samtidig med at de fremrykkes, følge bevillinger med.

Jeg bliver pludselig opmærksom på, at tiden nu er gået, og jeg skal så komme tilbage til de øvrige punkter i anden omgang.

Arne Lund (KF):

Det er notorisk, at skibsværfterne befinder sig i en alvorlig krise. Ordrebøgerne er tomme, og der forestår ret betydelige afskedigelser, selv fra værfter af høj teknisk standard.

Det er derfor rimeligt, at vi fra mit partis side nu sammen med socialdemokratiet og andre partier overvejer at gennemføre endnu en skibsværftspakke til støtte for værfterne, og vi håber i øvrigt, det kan blive af midlertidig karakter, og at forventningerne om, at fornyelsen af tonnagen ude og hjemme tager fart om 2–3 år, bliver bekræftet. Det kan jo nok bevirke, at vi kan indskrænke os til midlertidige foranstaltninger.

Man kunne måske frygte, når vi nu vil hjælpe værfterne, at andre brancher i industrien så vil komme og bede om hjælp også, men efter at Industrirådet, der jo i princippet er modstander af selektive støtteforanstaltninger, har erklæret, at værfterne danner en undtagelse fra dette princip, skulle frygten for, at andre også kommer, være afværget.

Om det socialdemokratiske beslutningsforslag har jeg lyst til at sige, at det jo på de omtalte punkter er meget vidtgående, og at det havde været godt, om man i alt fald havde gjort forsøg på at foretage nogle økonomiske konsekvensberegninger; men dem får vi vel frem nu under den videre behandling i udvalget.

Jeg kunne også beklage, at man ikke i forslaget har gjort opmærksom på, at regeringen jo allerede har gennemført en hel del ting for værfterne, og at andre ting er på bedding, herunder et lovforslag om fritagelse for realrentebeskatning af skibskreditfondens indeksobligationer. Men o.k., hvis de socialdemokratiske forslagsstillere er indstillet på at putte lidt mere realisme ind i deres forslag og vi andre mobiliserer sympati for værfterne, skulle det vel nok være muligt under udvalgsbehandlingen at nå frem til enighed om noget, der på én gang er en realistisk hjælp til værfterne og er statsfinansielt realistisk.

Så er der to ting mere. Den ene er, at jeg synes, det skal siges her fra folketingets taler-